

Ez bizony nem egy szokványos integritás előadás lesz!

Imola zavartan fészkelődött a székén. A járási hivatal tárgyalótermének harmadik sorában, jobb szélén ült, a többi hatósági és gyámügyi osztályos kollégája mellett. Ahogy a mellette ülő Julcsira pillantott, az ő szemében is feszültséget látott.

Itt valami nagyon nem klappol.

Imola már akkor kiesett a komfortzónájából, amikor iderendelték az éves rendes integritás előadásra. Nem szerette félbehagyni a határozatait, és most éppen egy bonyolult levegő tisztaság védelmi döntés megírásán munkálkodott, semmi kedve nem volt meghallgatni ugyanazt a korrupció ellenes szöveget, amit tavaly.

Az első meglepetés akkor érte, amikor az ajtónál nem a szokásos jelenléti ívet írták alá vele, hanem egy titoktartási nyilatkozatot, amely alapján nem beszélhetett arról, amit az előadáson hall. E mellett alá kellett írnia egy beleegyező nyilatkozatot is, amivel hozzájárult, hogy az előadás alatt kép- és hangfelvétel készüljön róla.

Érthetetlen... már megint az elektronikus ügyintézés miatt változtattak valamit?

A furcsaságok azonban nem értek véget ezen a ponton. Nem a szokásos kormányhivatalos integritás tanácsadó férfi várta a dolgozókat a szószéken, hanem egy fiatal, inas rendőr. Imola nem igazán tudott eligazodni a rangjelzések világában, de a kék színű egyenruhát egyből felismerte.

A legmeglepőbb azonban nem a rendőr volt. A férfi a kezében egy pórázt fogott, a póráz vége pedig egy kutya nyakörvéhez csatlakozott. A kutya – egy sima szőrű magyar vizsla – szájkosárral a száján, nyugodtan ücsörgött a pulpitus mellett, élénk kíváncsisággal a szemében figyelve a terembe belépőket.

Egy kutya?! Állatsimogatással a korrupció ellen, vagy mi lesz ebből?

Az ajtót a fiatal hivatalvezető-helyettes, Gábor csukta be maga mögött. Félszeg mosollyal átvágott a sorok között, és a rendőrhöz lépett. Kezet fogtak, bemutatkoztak, majd megdicsérte a kutyát, hogy milyen fegyelmezett. A kutya ránézett Gáborra, szusszantott egyet, és ültében csóválni kezdte a farkát.

Vajon hol lehet hivatalvezető asszony? Ő miért nem jött el? Mindenki más itt van a hivatalból. Minden évben ő szokta megnyitni az integritás előadást... most miért hagyta a helyettesére?

Gábor zavartan hebegve köszöntötte a résztvevőket, bemutatta a rendőrt („Tímár Tamás rendőr őrnagy”), és elmondta, hogy ez nem egy hétköznapi integritás előadás lesz. Kurtán átadta a szót az őrnagynak, majd a sarokba lépett, az ott megbúvó kamera mellé állva. Imolának csak

ekkor tűnt fel, hogy a sarokban, a kihangosító pulton egy háromlábú állványon egy kis kamera lett elhelyezve.

Aha, szóval nem viccből írták azt a videofelvétel dolgot!

Az őrnagy katonás hangon kezdte:

– Hölgyeim és uraim, üdvözlöm önöket. Azon kevesek közé tartoznak, akik részt vehetnek a forradalminak is nevezhető B.A.K.A.-2020 projekt egyik éles tesztjében. Bemutatom önöknek a magyar rendőrség legújabb bűnüldözési vívmányát, amely reményeink szerint forradalmasítani fogja a korrupció elleni harcot. Ez az eb mellettem Baka, a magyar vizsla, aki képes kiszagolni a korrupciót!

Imola felkuncogott, és többen is nevetni kezdtek.

Ez nem lehet komoly. Benne leszünk a Kész Átverésben?

– Nevethetnek, de ez nem egy vicc. A kutya különleges kiképzésének köszönhetően jelez, ha korrupció szagát érzi valakin. Minél markánsabb a reakciója, annál súlyosabb az integritás sérelme. Kisebb súlyú ügyeknél, pl. „hálacsoki” elfogadásánál csak a farkát csóválja, míg bűncselekmények esetén már igazi vadászkutyaként viselkedik, és jellegzetes testtartással „állja a vadat”, azaz megdermedve mutatja az elkövetőt. Eddigi tapasztalataink alapján tökéletes a szaglása, akinél jelez, annak száz százalék, hogy vaj van a füle mögött.

A nevetés nem halkult. Rettentően jól szórakozott mindenki.

– És most jön a svédcsavar! A kormány megbízott úr kifejezett kérésére, rendőrfőkapitány úr jóváhagyásával egy hónappal ezelőtt Baka itt járt az önök hivatalában. Munkaidő után végigszagoltattam vele mindnyájuk székét. Meg kell, hogy mondjam, nem csak farokcsóválás volt a végeredmény. Baka egy komoly hivatali visszaélést is kiszagolt!

Hirtelen elcsendesedett a közönség. A levegő szinte megfagyott a teremben. Imola megszeppenten nézett Julcsira, akit láthatóan teljesen sokkoltak az események.

Ez viccnek azért elég durva...

– Nyomozást indítottunk az ügyben. Titkosszolgálati eszközök bevonásával megvizsgáltuk a kutya által kiválasztott személy és a hozzátartozói bankszámlaszámát, lehallgattuk a telefonjaikat, feltérképeztük a gyanúsított kapcsolati hálóját, és bizony megtaláltuk a korrupciós esemény nyomait. Megtudtuk, hogy mikor és milyen bankszámlaszámra került átutalásra a pénz. Megtaláltuk a vesztegetőt is, aki együttműködött a rendőrséggel, és akinek a vallomása meglátásunk szerint teljesen elegendő lesz a bűnösség bebizonyításához. Nincs kétségünk tehát a bűncselekmény elkövetése felől. Most pedig Baka meg fogja mutatni, hogy pontosan ki is követte el azt! Baka, keresd!

Ezzel a rendőr elengedte a vizsla pórázát. A hivatali dolgozók felhördültek a meglepetésükben. A kutya kipattant a pulpitus mögül, és a sorok közé furakodott. Az ijedősebbek elhúzódtak előle, a bátrabbak megpróbálták megsimogatni. A kutya a legtöbb embert kikerülte, néhányat megszaglászott, több dolgozónál meg is csóválta farkát

Farokcsóválás Józsinál, Evelinnél, és Gézánál is... Mind fogadtak el csokit vagy ilyesmit az ügyfelektől? Most pedig felém tart! Mit akar tőlem? De hát én soha nem is...

Baka láthatóan szagot fogott. Célirányosan, egyre gyorsuló léptekkel Imola felé ment.

Az utolsó pillanatban azonban elhaladt Imola mellett, és megtorpant. A farka éppen hozzáért Imola lábához, érezni lehetett rajta, hogy az egész teste izgatottan megfeszül. Az állat szinte egy nyíllá változott: jobb mellső lábát felemelte, kicsit előre dőlt, orrával előre bökött, a szemét pedig mereven az Imola melletti székre szögezte. „Állta a vadat”. Arra a székre nézett, amelyen Julcsi ült.

Ez nem lehet igaz! Julcsi?

Julcsi megrázta a fejét, és felpattant ültő helyéből. A szemében könnyek csillogtak.

A rendőr feltűnt a kutya háta mögött. Kezében bilincs csörrent.

– Aratóné Kovács Julianna, ezennel letartóztatom hivatali visszaélés büntett alapos gyanújával. Nem szabadott volna engednie az ukrán maffia nyomásának, amikor állampolgársági kérelemmel jelentkeztek önnél...

Imola elájult.

Amikor felébredt, már csak ő volt a teremben, meg Gábor, a hivatalvezető-helyettes, és a rendőr, meg persze Baka. Az ablakokat szélesre tárták, hogy járjon a levegő. Két összetolt asztalon feküdt. Gábor aggódó képpel állt felette, és egy pohár vízzel kínálta.

– Gyere, igyál! Jobban vagy, Imola? Hívjuk mentőt? Ez nagyon sokkoló lehetett neked, tudom, hogy milyen közel álltok Julcsival egymáshoz.

Imola felült. Kicsit szédelt, de nem volt vészes a helyzet.

– Jól vagyok, és nem kérek vizet. Nem kell mentő sem. Csak meg kell emésztennem a dolgot.

Julcsi és az ukrán honosítási kérelmek... Jesszus!

Gábor zavartan toporgott. Hirtelen ötlettől vezérelve a rendőr felé fordult a pohárral.

– Esetleg önnek egy pohár vizet?

– Köszönöm, elfogadom. Egészen kiszaradt a szám – nyúlt a pohár után az egyenruhás.

Nagyokat kortyolt a frissítóból, aztán kézfejével letörölte a száját.

Baka felnézett a gazdájára, és csóválni kezdte a farkát.

Imola ennek láttán hisztérikusan felnevetett.

Ez aztán tényleg száz százalékos pontosság!

